
POLGÁRI JOG

KAPCSOLATBAN :

KÖZGAZDASÁG ÉS PÉNZÜGY

Főszerkesztő :
Dr. MESZLÉNY ARTUR

Szerkesztők :
Dr. BECK SALAMON   Dr. LÉNÁRT VILMOS
Dr. GLÜCKSTHAL ANDOR   Dr. VARANNAI ISTVÁN

Előszó.

Irtá: *Dr. Meszlény Artur* egyetemi magáníráár, ügyvéd.

Az Országos Ügyvédszövetség balatonfüredi vándorgyűlésének gazdag és sokoldalú programján nem szerepel — legalább *ex professo* nem — az ügyvédi rendtartás készülő reformja. Bizonyára nem azért, mintha a vándorgyűlés nagy látókörű rendezősege nem lett volna teljes tudatában annak, hogy e reform helyes vagy helytelen keresztülvitelével áll és bukik a magyar ügyvédség. Hanem érthetőleg és nyilván azért, mert a reformtervezetek egyelőre még csak készülnek, azokkal szemben tehát érdemleges állást foglalni logikailag nem lehet és etikailag nem szabad, mert ez eleve bizalmatlansági szavazatként vagy morális presszióként hathatna ama jeles és feladatukat bizonyára egész tudásukkal és minden igyekezetükkel szolgálni kívánó kartársak iránt, akiket az igazságügyminiszter ur a vonatkozó tervezetek elkészítésével megbízott.

Noha azonban az ügyvédség egybegyűlt egyetemének nem is lesz alkalmá hivatalosan állást foglalni a reformtervezetel szemben; azért annak árnya ott fog lebegni tanácskozásai fölött, s a tárgyalások bármely téma körül forogjanak, a szónokok a jog bármely vidékét öleljék fel elmefuttatásaikban, minden gondolat, minden indítvány, minden határozat természetesen abból a szemszögből fog vizsgálat alatt állani és

napvilágot látni: mi lesz velünk, s mi lesz azokkal, akik utánunk jönnek?

S amikor mi ezzel az aggódo kérdéssel lelkünkben foglalkozunk tulnyomóan oly problémákkal, amelyek elsősorban a jogkereső közönséget, a jogszolgáltatás megjavítását és tökéletesítését érdeklik, háttérbe szorítva ismét saját bajainkat és kívánságainkat, sőt megkérdéztetvén, tulnyomó többséggel elháritottuk magunktól a segítségnek egyik kézenfekvő módját, újból és újból fölmerül bennünk a kérdés: hogyan gondolkodik mirólunk a nemzet? megtalálják-e benne gondjaink azt a visszhangot, amelyre jogot formálhatni vélünk? elismeri-e, méltányolja-e azt a meggyőződésünket, hogy az ügyvédség létkérdése nemcsak a magyar középosztály egy értékes és hazafiságáról sokszoros tüzpróbát tett rétegének a létkérdése, hanem létkérdése ennek az egész középosztálynak, sőt a jognak és az alkotmánynak is? Ha igen: bátran és bizalommal nézhetünk a jövőbe, mert mögöttünk áll a közvélemény, a nemzet akarata és őltalmazó, támogató ereje. Ha nem: lasciate ogni speranza!

A jelen füzet, amelyben közéletünk legkimagaslóbb alakjainak az ügyvédség jövőjére vonatkozó nyilatkozatait állítjuk egybe és adjuk közre, ezt a megnyugvást, ezt a bizodalmat óhajtja megadni karunk minden tagjának: nem állunk elhagyatva, megértetlenül, barátok és jóakarók nélkül; ellenkezőleg, a társadalom minden rétegében, a közélet minden kiemelkedő pontján osztatlan és mélyen átérzett szimpátia nyilvánul meg karunk hősiés küzdelme, nélkülözni tudása, türelme és önfeláldozó közszelleme iránt. Egyhangu a vélemény, hogy az ügyvédséget meg kell menteni, meg kell tartani az anyagi és erkölcsi függetlenségnek azon a fokán, amelynek birtokában a multban oly sokszor a közszabadságok és az alkotmányosság védőbástyájának bizonyult és mindig a jogszolgáltatás megbízható és a bíróságokkal egyenrangu tényezőjének. Az eszközökben, amelyek a célhoz vezetnek, lehetnek eltérések és különvélemények; de amikor a nemzet legkiválóbb férfiainak ennyire egy a célkitűzése: nem kételkedhetünk abban, hogy a megoldás olyan lesz, amely az ügyvédségre és vele együtt az országra az adott helyzetben a legáldásosabb, létét és jövőjét a leghathatósabban biztosító.

Az itt következő nyilatkozatok — mind oly férfiak ajakáról, akikhez mint közéletünk prominenseihez, nemzedékünk vezéreihez vagyunk szokva feltekinteni — legyenek kincses zálogai a boldogabb jövőnek!

Bevezető.

Irta: *Dr. Király Ferenc*

az Országos Ügyvédszövetség ügyvezető titkára, ügyvéd.

A bennünket napról-napra újabb eredményekkel bámulatba ejtő fizikának talán legcsodálatosabb felfedezése az *atom-energia* tana. Kiderült, hogy az az atom, amelyet iskolás padjainkban az anyag végső, mozdulatlan és oszthatatlan részeként fogtunk fel, valósággal külön naprendszer, amelynek *protonokból* álló napja — *nucleusa* — van; e nap körül kerüngenek az elektromosság összetartó vonzásában az *elektronok*. Szemléletünkben az atom mérhetetlen energiák forrásává változott: mondják, hogy egy pohár vízben elengedő mennyiségű energia van arra, hogy a *Mauretaniát* teljes gözzel átvigye és visszahozza az óceánon.

Minden magyar ügyvéd a magyar nemzeti életnek, a magyar alkotmánynak, a magyar közszabadságoknak és a magyar jogérzetnek egy-egy atomja. Szabadítsuk fel ezeket az atomokat, adjuk kezükbe sorsukat, juttassuk őket megbecsüléshez, rázzuk fel őket a közömbösség dermedtségéből és egyeítsük nemes munkára a köznek a magukéval azonos érdekei szolgálatában és meg fogjuk látni, hogy mennyi nagyszerű energia, mennyi tudás és mennyi pompás lendület szunnyadt eddig tétlenségben, a karnak és a köznek kárára.

Az energiák felszabadítását és egybefoglalásának első sikeres nagy művét kell köszöntenünk az *Országos Ügyvédszövetségnek* most összeülő balatonfüredi vándorgyűlésében.

Nem ünnep ez, hanem munkára való egybesereglés. Nem ünnepelhetünk, amíg a csonka ország határain keresztül áthallatszik hozzánk *Kolozsvár, Kassa, Pozsony* és *Szabadka* ügyvédeknek irodájából irógépeik kattogása. A magyar fővárosból indultak el ezek a gépek, hogy magyar jog, magyar törvény és magyar igazságkeresés szavai szaladjanak végig billentyűik alól a papiroson. Gondoljunk erre és összejövetelünknel se felejtjük el, hogy *jogaink keresése annak a tiszta jogérzetnek tövéből fakad, amely lenyűgöző erejével egyedül hozhatja vissza hozzánk elszakított véreinket.*